

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگران

سالگرد پیروزی اول ماه مه فرارسیده است. درفشی را که طبقه کارگر آمریکا در سال ۱۸۸۶ پیشاپیش کارگران سراسر جهان بدوش کشید، هنوز با غرور و مباهات توسط اردوی جهانی کار دست بدست می شود. به مناسبت بزرگداشت این روز تاریخی، همه ساله طبقه کارگر در کشورهای مختلف با برپایی تظاهرات و راهپیمائی قدرت و اراده خود را در برابر نظام جهانی سرمایه داری به نمایش می گذارد.

طبقه کارگر ایران که مدت مدیدی است تحت حاکمیت دیکتاتوری - مذهبی رژیم جمهوری اسلامی ایران گرفتار آمده است، در شرایط کنونی فاقد هرگونه تشکل مستقل مربوط به خود می باشد. قوانینی که توسط سردمداران رژیم در محیط کار و کارگری وضع شده است، نه فقط مخل آزادی، اعتصابات، نادیده انگاشتن حقوق کارگران، بلکه مغرضانه، به نفع سرمایه داران و ضد کارگری است. نهادی موسوم به نام خانه کارگر که هر ازگاهی از تریبون حکومتی گوشه ناچیزی از مطالبات اقتصادی کارگران را گوشزد می کند، از جانب رژیم و به قصد فریب افکار عمومی و بیراهه کشاندن مسائل سیاسی - اقتصادی کارگران تأسیس شده است. طی سالهای گذشته به دفعات مکرر طبقه کارگر مورد سرکوب وحشیانه مأمورین حکومتی قرار گرفته است. این نهاد همه جا پای پای حکومتگران به تقدیس از رهبران رژیم پرداخته، تمام ستمگری، حتی هرگونه مظاهر قشری و عقب مانده حاکمیت را نیز ستوده است. سالیان زیادی است که رژیم جمهوری اسلامی با بکارگیری این نهاد ضد کارگری به نیابت از سوی طبقه کارگر ایران، در روز اول ماه مه گردهمایی فرمایشی ترتیب می دهد. این ترفند فقط با هدف جلوگیری از همایش حقیقی کارگران در این روز تاریخی می باشد.

طی سالهای گذشته تحت تأثیر فشار اقتصادی و بی حقوقی سیاسی، بارها کارگران بر علیه سرکوب، استثمار و تعدیات پلیسی بیخاسته اند. در مقابل رژیم جمهوری اسلامی با اعمال خشونت و ارباب تلاش کرده است هرگونه خیزش را سرکوب و کارگران را از حرکت های بعدی باز دارد. پس از خاتمه جنگ ۸ ساله با عراق، ده ها هزار تن از نیروهای وفادار به رژیم با طرحی رذیله لباس سپاهیگری را تعویض و باحفظ ظاهر به عنوان افراد معمولی خود را به محیط های مختلف کاری، فرهنگی و سیاسی تحمیل نمودند. بخشی از این مأمورین حرفه ای به کارخانجات و محیط های کارگری نیز هجوم آوردند. اکنون این قشر نفوذی که بعضاً در میان بعضی سازمان های اپوزسیون نیز سر در آورده اند، پای پای بلندگوهای رژیم و دستگاه تبلیغاتی حکومت سعی دارند، جنبش فزاینده طبقه کارگر را در حد اعتراضات کم اهمیت و مطالبات ناچیز اقتصادی معرفی کنند. هدف اصلی آنها کم رنگ کردن خواسته های کارگران است تا از این طریق خیزش عظیم آنها را از جنبه سیاسی تهی سازند. ارگان هایی نظیر کار و کارگر و دهها سایت اینترنتی مجهول بنام کارگران و چپ، وظایف اصلی به انحراف کشیدن حرکت های کارگری را عهده دار می باشند. در خارج از جنبش کارگری، در عرصه جنبش سراسری نیز مأمورین رژیم بیکار ننشسته اند. شخصیت سازی های قلابی و فرستادن آنها درون اپوزسیون و یا طرح اوهاماتی نظیر «رفراندوم» از شاهکارهای دستگاه اطلاعات جمهوری اسلامی ایران می باشد.

هم اکنون نابرابری های اقتصادی - اجتماعی موجود شرایط سختی را به طبقه کارگر و عموم زحمتکشان ایران تحمیل کرده است. پس از روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی، عده ای از سرمایه داران منتفذ حکومتی به طور حیرت آوری ثروتمند شده اند. علی رغم پنهان کاری های ظاهری، اما، زندگی سران رژیم و ایادی وابسته به آنها به حدی غرق در تجملات است که زبان از بیان حقایق قاصر است. درحالی که دم بدم بر فقر و فلاکت عمومی افزوده می گردد. بطور نمونه حقوق کارگران در بعضی از مراکز کارگری دوماه به دوماه هم پرداخت نمی شود و درپاره ای موارد بعضی مجتمع ها تا شش ماه عقب افتادگی حقوق دارند. طی یکسال گذشته بخاطر پی گیری های مداوم کارگران و تداوم اعتصابات، بعضی مناطق کارگری بجای پرداخت پول به کارگران پیشنهاد دریافت آجر و یا گوسفند داده اند.

چنین شرایط هولناکی افزایش اعتصابات خود انگیخته کارگری و رشد افکار انقلابی را در پی داشته است. مجموعه این واقعیتهای نشان می دهد که مکانیسم موجود سیاسی - اقتصادی حاکم بر ایران پاسخگوی نیازهای جامعه نمی باشد، لذا این نظام باید دگرگون شود. مناسبات کهنه حاکم بر اقتصاد ایران که محور آن فروش نفت و بدست آوردن کالا می باشد، دیگر نمی تواند به حیاتش ادامه دهد. آن سیستمی که طی ۲۷ سال گذشته بر پایه تابعیت طبقات و اقشار مختلف اجتماعی از یک قشر بازاری و ثروتمند استوار بوده است، اکنون به

حد کافی مورد تنفر مردم ایران قرار گرفته است. بارسنگین دیکتاتوری و سیطره اقتصادی عناصر واپسگرا به حدی بر دوش مردم سنگینی می کند که گویی سراسر ایران در بند تنی چند تبهکار مذهبی گرفتار آمده است . در این میان بحرانهای ادواری سیستم جهانی سرمایه داری تشدید اجتناب ناپذیر تضادهای موجود بین دول امپریالیستی آمریکا و اروپا را به همراه داشته است . مجموعه این شرایط باعث گردیده است تا اتحادیه اروپا برای کنار زدن رقیب آمریکایی و حفظ بازار پر سود ایران بتدریج تسلیم باج خواهی رژیم جمهوری اسلامی ایران شود. از آنجا که امپریالیسم آمریکا در حال حاضر به نحو عاجزانه ای در گرداب کشور عراق گرفتار آمده است ، لذا قدرت قشون کشی های قرون وسطایی خود را به کشورهای همجوار با عراق از دست داده است. از اینرو سیاست مماشات طلبانه و امتیازدهی کشورهای اروپایی به حکومت اسلامی با رضایت آمریکا همراه می باشد . امتیازات اعطایی اروپائیان فقط محدود به صدور تکنولوژی و چشم پوشی نسبت به پیشرفتهای اتمی ایران خلاصه نمی شود ، بلکه دامنه توافقات به زدو بند های پنهانی پیرامون موقعیت اپوزیسیون و فعالیتها آنها نیز کشیده شده است.

کارگران مبارز

هرروز که از عمر رژیم جمهوری اسلامی می گذرد، ماهیت ضد مردمی آن بر همگان آشکار تر می شود. از اینرو بستر مناسبی برای فعالیتهای سیاسی و ایجاد کانونهای مختلف مبارزاتی ایجاد شده است . همانگونه که بارها یادآوری شدیم . مشاجرات «خشمگینانه» جناح «اصلاح طلب» با جناح بازار بر سر تقسیم ثروت و قدرت سیاسی بوده و خواهد بود . اکثر قریب به اتفاق سیاستمداران هر دو جناح همقطاران و سرکوبگران دهه ۶۰ می باشند. همه آنها کسانی هستند که شلاق به دست با درجه سرداری ، سرتیپی وامثالهم ، به کشتار انقلابیون پرداخته اند. عملکرد این رژیم و تمام جناحهای آن به نفع سرمایه داران و حاکمان در قدرت است. ازسوی دیگر، مسائل و مشکلات مردم در ورای مرزهای ایران قابل حل و فصل نیست . باید سنگ بنای آن چنان جنبشی در داخل ایران پایه گزای شود که با تهاجم انقلابی رژیم جمهوری اسلامی ایران را سرنگون سازد و بر ویرانه های آن نظامی انقلابی و دمکراتیک استقرار یابد.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

یازدهم اردیبهشت ۱۳۸۴-۱ مه ۲۰۰۵

web:<http://www.iranian-fedaii.de>

em:organisation@iranian-fedaii.de

Address: A.C.P-Postfach 12 02 06 - 60115 Frankfurt am Main-Germany **Fax:**+49-221-170 490 21